

خوب و بدهای زندگی شهری

یک قرن پیش، مناطق شهری بدون شک در بیمار کردن مردم نقش داشتند.

یک قرن پیش، مناطق شهری بدون شک در بیمار کردن مردم نقش داشتند.

به گزارش سرویس شهری خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، عواملی چون فاضلاب‌های روباز، خیابان‌های کثیف و هوای مملو از دوده، پایتخت‌های جهان از قبیل رم، لندن، پاریس، هنگ‌کنگ و نیویورک را از بیماری‌های عفونی آکنده کرده بود.

تا دهه 1960 میلادی شهرها در میزان شیوع بیماری‌ها و مرگ و میر نوزادان نسبت به مناطق حومه‌ای شتاب بیشتری داشتند. اما جهان پس از این دوران کاملاً وارونه شد و فقر به سمت مناطق حومه‌ای و حواشی شهرها تغییر مسیر داد. امروزه شهرهای بزرگ، موتورهای محرک‌های نوآوری‌های تکنولوژی و رشد اقتصادی هستند. همچنین آنها تمیزتر، سبزتر و ایمن‌تر از مناطق روستایی و حومه‌ای هستند و به مراتب بازدهی بیشتری دارند.

تراکم شهری بیش از اینکه بیماری‌های همه‌گیر را به دنبال داشته باشد با خلاقیت هنری و بالا رفتن دستمزدها همراه بوده است. ساکنان مرفه شهرها حتی نسبت به مردم روستایی به تنوع وسیع‌تری از مواد غذایی ارگانیک دسترسی دارند. همچنین حضور آنان در باشگاه‌های ورزشی بیشتر است. در نتیجه از امید به زندگی بالاتری برخوردارند. علاوه بر این در شهرها، مراکز درمانی بزرگ و مجهزی وجود دارند.

در سال 2012 در یک مطالعه، شاخص سلامت شهرها در آمریکا مورد بررسی قرار گرفت که سطح استعمال سیگار و چاقی، اولویت سنجش سلامتی به حساب آمدند. کارشناسان در این مطالعه در مقایسه انجام شده دریافتند که مکان‌های سالم بیشتر در مناطق شهری بوده که به طور کلی از ساختارهای اقتصادی پس از دوران فراصنعتی برخوردار بوده‌اند.

حضور فناوری‌های پیشرفته، خود عامل تقویت سلامتی است و وابستگی به صنایع تولیدی قدیمی‌تر با کاهش کیفیت سلامتی همراه است. همچنین کلانشهرهایی که درآمد بالاتری دارند، سطح تحصیل در ساکنان آن بالاتر است و سالم‌تر هستند اما ساختارهای شهری و سبک‌های رفت و آمد درون شهری نیز در بهبود سلامت و زندگی مردم نقش دارند.

با این حال شهرنشینی پیامدهای خود را دارد. برای بیشتر افراد زندگی شهری به معنی رفت و آمدهای طولانی، کم تحرکی برای دراز مدت و میل به مصرف مواد غذایی ناسالم است. شیوع بیماری‌های مربوط به سبک زندگی همچون بیماری‌های قلبی، سکتة مغزی، دیابت نوع 2 به طور هشدارآمیزی رو به افزایش است. دوسوم از 145 میلیون بیمار مبتلا به دیابت در جهان در شهرها زندگی می‌کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد فاکتورهای فرهنگی و اجتماعی پیچیده عامل محرک در شیوع این بیماری هستند. همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد انزوای اجتماعی که در شهرها رخ می‌دهد و آسیب‌پذیری در برابر بیماری‌ها کاملاً به یکدیگر مرتبط هستند.

به نوشته روزنامه گاردین، با این وجود باید به این نکته توجه داشت در صورتی که زندگی شهری خطرات جدی را متوجه سلامتی می‌کند در شهرها این قابلیت وجود دارد تا با بهره‌گیری از منابع، این مشکلات کاهش پیدا کند. در بیشتر شهرها زیرساخت‌های خوب و مناسب برای دسترسی ساکنان آنها به خدمات درمانی و رفاهی وجود دارد.

انتهای پیام